

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiristopne vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Judovska popačenost.

X.

Modri so bili stari zakonodajci, ki neso priznavali Judom državljanske enakopravnosti, ker so videli opasnost judovskega življa za vse nejudovske narode. Šele naša doba, doba svobode, odprla je Judom širom vrata v vse državne službe, pripoznala jih je za enakopravne.

Toda zakonodavstvo ni bilo v vsaki državi jednako oprežno. Velika Rusija je že od nekdaj strogo pazila in pazi še danes na Jude ter jih noče priznati za enakopravne z Rusi, ker se je uverila, da se judovski življaj noče in ne more spojiti z ruskim v državnem interesu, in ker so spoznali, da Judje neso bili nikdar iskreni zavezniki ruski državi. V tem pogledu pritožujejo se tudi Nemci, pritožujemo se tudi mi; torej nabajamo glede Judov povsod jednake izkušnje.

Poglejmo v Rusijo, poglejmo v „sveti“ Kijev, kako zovó Rusi zibelko svojega pokristjanjenja, mesto, ležeče na desnem bregu Dnjepra. Do naj-novejšega časa smel se je Jud muditi v Kijevu le do solnčnega zahoda, kajti pred solnčnim zahodom moral je ostaviti to sveto rusko mesto. Stoprav sedaj leti dobe, da se Judom, da se smejo muditi v Kijevu tri dni. Toda stanovati so smeli le v jednom delu mesta, v Podolji, in po noči neso smeli zahajati v druge dele mesta. Judi pa so te meje prekoračili, kar je prouzročilo, da so se Rusi pred leti v Kijevu spuntali, spodili Jude na cesto, njih premakljivo blago zmetali na ulice ter sežgali. Kijevski Judje so potem pobegnili iz Kijeva ter so odromali v druge kraje, zlasti v Galicijo, kjer so še našli dosti polja za svoje početje. Ruska vlada je nato Judom takorekoč onemogočila bivanje v Rusiji. Ruska vlada pač vse stori, da s primernimi ukazi odvrta Jude od mest, in duhovenstvo podpira jo v tem znatno. Ko je namreč Aleksander II. potoval v Livadijo, pomudil se je v Kijevu, obiskal je samostan Lavro v Kijevu, kjer se hranijo kosti ruskega svetnika Nikifora, vprašal je metropolita, kaj je novega v Kijevu. Metropolit mu je potožil da je iz Lavre odšel sveti Nikifor, in car je koj razumel kaj pomenjajo metropolitove besede. Razumel

je namreč, da je ljudstvo nezadovoljno radi tega, ker imajo Judje že preveč pravic.

Druge države evropske neso glede Judov toliko oprezne, kakor Rusija. Toda temu se ne čudimo, da so stare države, kakor n. pr. Nemška, Francoska in Avstrija, bile popustljive Judom nasproti; bolj se čudimo mladim državam, čudimo se Srbiji, ki si je ravno kar prirojila novo ustavo, da je neso izmodrile, kar se tiče Judov, stare izkušnje, katere imajo z judovskim življenjem druge države, ki pa se več ne morejo z lahka odkrižati opasnosti. Nova ustava mlade srbske kraljevine dovoljuje Judom, da se smejo ugnjezditi v Srbiji, daje jim ustavno enakopravnost. Do zdaj se n. pr. Judje neso smeli naseljevati v sredi Srbije. Kar je bilo Judov do zdaj v Srbiji, bili so osredotočeni v Belemgradu. Tudi so bili izključeni iz državnih služeb in neso smeli izvrševati nekaterih obrtov. Še leta 1884. izdalo je pravosodno ministerstvo ukaz, kateri določuje natanko, da so kupne pogodbe, katere so sklepali Judje v Srbiji pri kupovanju nepremičnih dober, morale dobiti sodno potrjilo. Te omejitve odpravila je nova ustava, in ogerski, poljski in španjski Judje smejo razprostrati svoje mreže po vsej Srbiji. Judje so postali enakopravni državljani v Srbiji. Še več, nekateri so postali srbski konzuli. Odkod je pripihala ta Judom toli prijazna sapa, ni težko uganiti. Judovska občina v Belemgradu, ki je v posebni deputaciji izrekla odstopivšemu kralju Milanu svojo iskreno zahvalo za novo ustavo, mogla bi nam to pripovedovati in mogli bi nam to pripovedovati Milanovi upniki (avstrijska Länderbank), ki so na vse kripje pritiskali na svojega dolžnika Milana, da je za dolžne obresti moral v novi srbski ustavi priznati Judom v Srbiji obširne državljanske pravice.

— st —

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 11. marca.

Danes imeli smo zopet ono posebno veselje, da sta nam polnila ušesa znana poslanca Türk in Knotz. Najprvo govoril je dr. Roser, znani antiloterist. Govor bil ni nikakor res zanimiv in omenim le, da je predlagal resolucijo: „c. kr. vlada se poziva, da se zopet poprime vprašanja o odpravi ko-

leka časnškega in predloži predložbo o postavi, tikajoči se odprave tega koleka.“

Za njim govoril je Türk, udrihajoč seveda po navadi svoji po Slovanih, čemur mu je pridno pritrkaval koj potem Knotz. No ta poslanec, znana je dovolj podoba parlamentna. Knotz upil je, da zatirajo v Češki Čehi Nemce. Delovanje sedanje vlade raztrgal je na drobne kosce. Nemci pak čuvali bodo svetinje z vsemi močmi. V zadnjem poročilu navajal sem posameznosti govora dr. Schau-povega le zaradi tega, ker je res zanimivo, kako se toži Nemcem po nekdanji samovlastni vladi v Avstriji. Isto tako povem tudi danes nekoliko iz kričanja slavnega Knotza. Prva in jedina vsebina govora mu je bila: srd proti Slovanom in želja zjedinenja Nemcev avstrijskih z rajhom. Govor svoj sladil in solil je le s citati Nemcev iz rajha. Vladi sedanji, regimu Taaffejevemu prorokoval je konec, katerega prouzroče dogodjaji silni, ali pa najvišji gospodar sam, uvidivši nedostatnost vlade. Stanje Nemcev v Avstriji je prežalostno, prava in jedina zvezda tolažnica jim je alijanca z Nemci. Ta zveza veseli Nemce, pravi govornik zaradi tega tudi, da so vsaj z neko politično vezjo združeni z brati, krvnimi sorodniki, od katerih jih je ločila nemila osoda, Besedi „sveta Nemčija“ izgovarja posebno naudušeno in govori s posebno častjo o Bismarcku. Knotz preskočil je tolikokrat in tako daleč stvarne meje, da bi ga bil moral predsednik čestokrat pozvati, naj vender ostane pri stvari. To se ni zgodilo. Kakor čujemo, pogovorilo se je predsedništvo pustiti Knotza v miru, kar največ mogoče, da se ogne neprilikam, ki jih je že tolikokrat prouzročil. Če je to istina, ni seveda dokazano; morebiti, da se ni Knotza motilo, ker je v odsotnosti predsednika Smolke vodil sejo podpredsednik levičar Chlumetzky.

Za Knotzem govori o centrali čisto drugačen poslanec, t. j. g. dr. Ferjančič. V dolgem jako dobro premišljenem govoru navaja krivice, ki se gode Slovincem, zlasti v Koroški in Štajerski, glede ljudskih šol. Kakor nam je vlada od daleč prijazna, ne dovoli nam v zadevah prevažnih niti najpotrebnejšega. Vse krivice dokazuje specijalno z dogodki. Dobro objasni mnoge ministerske odloke in pravi: če so te uredbe postavne in opravičene, naj se naredo do-

LISTEK

Pretepin.

(Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Iv. Gornik.)

IX.

(Dalje.)

— Ali se ne jezite na-me, Fedor Fedorovič? vprašala je Maša.

— Na vas, Marija Sergějevna? Prosim, zakaj?

— In predvčeranjim... ali pomnite?

— Razporeženi niste bili... to je vse.

— Čemu hodiya vsak sam za-se? Dajte mi svojo roko! Tako... Tudi vi niste bili razporeženi.

— Tudi jaz ne.

— No danes sem razporežena, ali ni res?

— Dà, kaže se, danes...

— In veste, čemu? Zato, ker... Maša zmajala je resno z glavo. — No, že vem čemu... Zato, ker sem z vami, dostavila je ne pogledavši Kisterja.

Kister stisnil je tiho njeno roko.

— In kaj tudi vi mene ne vprašate?... rekla je poluglasno Maša.

— O čem?

— No, ne pritvarjajte se... o mojem pismu.

— Pričakoval sem...

— Glejte, radi tega me tudi veseli, da sem z vami, prekinila ga je živo Maša: — radi tega, ker ste vi dober, nežen človek, radi tega, ker vi ne bi mogli... parceque vous avez de la délicatesse. Vam se to lahko reče: vi razumete francoski.

Kister razumel je francoski, a, odkritosrčno rečeno, Maše ni razumel.

— Odtrgajte mi ta cvet, ta-le... Kako lep je! Maša gledala ga je dopadljivo, potem pa je osvobodivši svojo roko s skrbnim smehom začela previdno utikati gibko stebelce v gumbnico Kisterjeve suknje. Drobnji njeni prsti dotikali so se skoro njegovih ustnic. Pogledal je te prste in potem njo. Prikimala je z glavo, kakor bi hotela reči: mogoče... Kister nagnil se je in poljubil konce njenih rokavic.

Mej tem približala sta se znanemu gozdiču. Maša postala je hipoma bolj zamišljena in slednjič je obmolknila. Prišla sta na isto mesto, kjer jo je čakal Lučkov. Pohojena trava ni se še poravnala, zlomljeno drevesce je že začelo veneti, listje jelo se je že zvijati v trobice in sehnati. Maša ozrla se je na okrog in najedenkrat obrnila se h Kisterju?

— Ali veste, čemu sem vas sèm pripeljala?

— Ne, ne vem.

— Ne veste? Čemu mi niste danes ničesar povedali o svojem prijatelji, gospodu Lučkovu? Vedno ga tako hvalite...

Kister povesil je oči in molčal.

— Ali veste, rekla je Maša neprisiljeno:

— kaj sem mu včeraj naznačila... tu... sestanek?

— Vedel sem, odgovoril je Kister zamolklo.

— Vedeli? A! zdaj razumem, zakaj ste predvčeranjim... Gosp. Lučkov je gotovo spešil pobahati se s svojo zmago.

Kister hotel je odgovoriti...

— Ne govorite, ne recite mi ničesar... Vem — on je vaš prijatelj, vi ga bodele branili. Vedeli ste, Kister, vedeli... Zakaj me niste zadržali, da sem učinila tako glupost? Čemu me niste zuhali, kakor otroka?... Vedeli ste... in bilo vam je vse jedno?

— A kako pravico sem imel...

— Kako pravico!... pravico prijatelja. A tudi on je vaš prijatelj... Zdaj vem, Kister... On je vaš prijatelj... Ta človek vedel se je z mano včeraj tako... Maša se je odvrnila...

Oči Kisterjeve so zažarele; pobledel je.

tične postavbe v obrambo, če je pa nemogoče in so neopravičene, ravnanje krivično, potem naj jih vlada onemogoči. (Cel govor prijavimo po stenografičnem zapisniku.)

Govor poslanca g. prof. Šukljeja

v seji državne zbornice dne 28. februarja 1889.

(Dalje.)

Naj on vender vzame v roke statistične letopise vojaške in se prepriča, koliko je istine, če se govori o sovražstvu do Nemcev na Kranjskem in se nas dolži, da se odtegujemo — v škodo svojo — povem prosto, povsem znanju nemščine. Naj vzame, kakor sem že rekel vojne statistične letopise zadnjih let v roke, — to so uradni viri, zbrani v vojnem ministerstvu in tedaj brez vsakega upliva naše stranke — tam bode videl, da se prav na Kranjskem čudovito množi število novincev, umečih nemški čitati in pisati. (Čujte, čujte! desna). Leta 1883. čitalo in pisalo je nemški mej tisoč novincev v vojvodini Kranjski potrjenih v stalno vojsko 193. leta 1884., 218, leta 1885. — no tu se je število nekoliko znižalo — 169, leta 1886. že 239 in leta 1887. celo 315, (Čujte, čujte! desna), če ume mej tisoč kranjskimi novinci 315 nemški čitati in pisati, potem bode pač spravi skupaj gosp. posl. Carneri one korporale zmogljive nemščine, ki so, kakor trdi tako potrebni vojski. Jaz naglašam takoj, da je osnova jezikovna v ljudskem šolstvu na Kranjskem ista dandanes, kakor je bila leta 1870., k večjemu se je premenilo kaj čisto neznatnega. Opozoriti pa moram tudi na besede moža, katerega ne zmatramo baš dobrotnikom svojim, to je gosp. ministra naučnega, ki jih je povedal v odseku budgetnem.

V tem odseku rekel je, govoreč o gimnaziji Ljubljanski, da so uspehi na ti gimnaziji dobri in veseli in da napreduje mladina slovenska v obče dobro. (Čujte, čujte! desna). No, če so stvari take, potem si dovoljujem naslednje zahtevati od g. ministra. Obljubilo se je, da se uvede na gimnaziji Mariborski druga jezikovna osnova, ki bode zadostila tudi Slovincem. Mi vsprejmemo ta pridatek in upamo, da se to izvrši že šolskega leta 1889., zapujoč obljubi g. ministra, ki jo je storil v budgetnem odseku. Mi pak svarimo pred utrakvistično osnovo in mislimo, da se lahko uvede osnova, ki se je po lastnih besedah g. ministra tako obnesla na gimnaziji Ljubljanski, tudi na gimnaziji Mariborski in potem Celjski. (Dobro, dobro! desna). Ker to, kar se da Mariboru, ne bode se moglo odrekati Celju. Isto zgoditi se mora potem tudi v Gorici in hvaležno priznam, da je gosp. naučni minister tudi določno obljubil, da se to zgodi tudi v Trstu in v Istri, tako Slovincem, kakor Hrvatom.

Kar se tiče ljudske šole, me tudi marsikaj tišči, gospoda moja! Ne bojte se, da bodem že danes morebiti po vzgledu nekaterih gospodov predgovornikov govoril o Liechtensteinovem šolskem predlogu. Pogovarjali se bomo o tem še dovolj in razdelili se v tej dvorani. Na jedni stran stali bodo oni, katerim je dandanašnja šola idejal, na drugi strani oni, ki mene, da treba tudi sedanja šola, kakor vsaka uredba človeška, mnogih reform. O tem torej danes navlašč ne govorim, priznam

— A dovolj, ne srdite se... Slišite, Fedor Fedorovič, ne srdite se. Vse se je dobro izšlo. Jako veseli me včerajšnje objasnjenje... da, objasnjenje pristavila je Maša. — Čemu, mislite, začela sem z vami o tem govoriti? Radi tega, da bi zatožila g. Lučkova? Res je! Pozabila sem ga. A kriva sem pred vami, dobri moj Kister... Povedati hočem vam vse, prositi vas odpuščenja... sveta. Naučili ste me odkritosrčnosti, lahko mi je z vami... Vi niste kak g. Lučkov!

— Lučkov je neukreten in surov, izgovoril je s težavo Kister: — a...

— Kaj a? Ali se ne sramujete reči a? Surov je in neukreten in zél in samoljubljen... Slišite: in pa ne a.

— Vi govorite v jezi, Marija Sergějevna, rekel je Kister žalostno.

— V jezi? V kaki jezi? Poglejte me: ali so jezni ljudje taki? Poslušajte, nadaljevala je Maša: — mislite o meni, kar hočete... ako pa si domišljujete, da danes koketujem z vami iz maščevanja, potem... potem... Solze prikazale so se ji v očeh: — razjezim se v istini.

— Bodite napram meni odkritosrčni, Marija Sergějevna... (Dalje prih.)

pak hvaležno, da je naučni minister, kot prizivna instanca v šolskih zadevah, v mnogih slučajih odločil po zahtevah šolskih občin slovenskih, ki so se pritoževale zaradi samovoljnega in nepostavnega ravnanja šolskega sveta štajerskega in koroškega. Čudno se mi le zdi, zakaj se ministerstvo ne odloči za občo določbo, s katero bi se zapovedalo dotičnim šolskim svetom, ki neso nič drugega, kakor c. kr. šolski urad — oni neso avtonomna korporacija, — da se uredi jezikovna osnova v ljudskih šolah tako, kakor se mora po § 6. državne šolske postavbe z ozirom na ustavne postavbe.

Kaj sledi iz tega? Prvič ne razumim prav, da si moramo priboriti čisto, postavno pravo mimo jasne, ministerstvu dobro znane nepostavnosti, še le s prizivom, kar je dolgotrajno in velja, drugič pa se napravi v pedagogičnem zmislu stan obžalovanja vreden v zavodih istega razreda z istim namenom, in mislim, da bi tu morala uprava naučna nprorabiti svoje pravo, ki ga ima vsled § 11 drž. ust. postav to je § 78. državne postavbe o ljudskih šolah, ki sedaj velja.

Tako naj ravna z deželnim šolskim svetom Graškim in koroškim v Celovci.

Izgovoril sem pomenljivo besedo Koroška.

Dovolite mi, gospoda, da o tem nekaj povem. Jezil se bode morebiti tu sosed moj, gospod baron Sterneck, ki zastopa Koroško in nam očital, kakor po navadi, če se brigamo za razmere Koroške. Pravi se nam, Koroška Vas nič ne briga, ne utikajte se v razmere Koroške. Jaz ne morem nikakor pritrditi takim zahtevam in naglašam, da imamo že po ustavi pravico, da se brigamo, kaka je jednako-pravnost Slovincem v Koroški. Zatajiti bi morali Vi svoje lastno dete, člen drž. zak., ki ste ga sami uredili, če nam odrekate omenjeno pravo. Člen 19. drž. zak. pravi določno: Vsak narod ima nedotakljivo pravico, da si varuje in neguje narodnost svojo in jezik svoj. Mi smo vender zastopniki naroda slovenskega in statistika pravi, da je tretjina prebivalcev koroških slovenska. Gospodje nam bodo že morali dovoliti, da pogledamo včas tudi čez mejo, da vidimo, kaka je ravnopravnost v Koroški v istini. (Priznanje na desni) (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. marca.

Poslanec dvorni svetnik Meznik je z nekim malo nepremišljenim govorom v **državnem zboru** spravil Staročehe v veliko zadrego. Kot specialni poročevalec v prvi točki budgeta je trdil ta češki poslanec, da so Čehi popustili boj za državno pravo in so češke koristi podredili državnim koristim, odkar so stopili v državni zbor. Dvomiti ni bilo, da bodo Mladočehe hitro porabili to izjavo proti Staročehom. Zaradi tega so drugi češki poslanci Meznika po seji nekda malo pestili. Drugi dan pa Meznik ni več poročal, temveč je naznanil, da je zbolel. Organ češkega kluba „Hlas Naroda“ je dobil nalog, da objavi, da je Meznik izražal le svoje prepričanje ter ni bil pooblaščen za tako izjavo. Poslanec Zucker je pa dobil nalog, da popravi, kar je spridil Meznik. Kako je Zucker rešil nalogo svojo, vedo že naši čitatelji iz poročil o sejah državnega zbora. Meznikove izjave bodo pa vender dale povod raznim agitacijam. Tako je političko društvo v Kraljevem Gradcu že sklenilo resolucijo, v katerej odločno odbija izjave Meznikove. Vsakako je Meznik napravil kaj slabo uslugo svojim političnim tovarišem, posebno ker bodo še letos volitve v deželni zbor.

Jako označujoč za vernost Madjarov bil je klic v **ogerske** zbornici poslancev, da bodo ogerski vojakji tudi v prihodnji vojni pometali od sebe orožje, kakor so ga pri Sadovi, če se bode madjarsčina v vojski še na dalje prezirala. Ta klic naj si dobro zapomnijo oni, ki tako radi čislajo Madjare.

Vnanje države.

Ne ve se, kak upliv bodo še imele premembe v **Srbiji** na odnošaje mej Srbijo in našo državo. O tem je tem težje ugibati, ker nam nazori srbske radikalne stranke neso povsem znani. Ta stranka je sicer že jedenkrat bila na krmilu, pa premalo časa, da bi jo bili mogli do dobrega spoznati. Širila se je že vest, da se delajo priprave, da avstrijske vojske zasedejo Srbijo. „Nemzet“ pa to odločno oporeka zatrjujoč, da naša država ne misli premeniti politike svoje proti balkanskim državam. — Brzjav je nam poročil, da je nekdanji vodja radikalcev Pasić pomiloščen. To pomiloščenje se je izvršilo vsled pisma, katero je pisal Milan regentom. Dokler je vladal kralj, ni hotel nič slišati o pomiloščenju Pasića, ki je bil na smrt obsojen zaradi ustaje in zarote proti kraljevemu življenju, a sedaj je sam sprožil, da se pomilosti. — „Pesti Naplo“ piše iz Belegagrada, da so radikalci in liberalci prav prisilili kralja, da se je odpovedal

Po poročilih, katere je dobila „Pol. Corr.“ iz Sofije, baje **bolgarska** vlada ne dovoli, da se zopet snide sinoda, kakor če se cerkveni dostojanstveniki opraviče v pismu do vlade zaradi dogodkov, ki so dali povod razpustu sinode; če izrečejo člani sinode v adresi knezu svojo udanost in zvestobo; če škofje v pastirskem listu opominjajo prebivalstvo da bodi pokorno sedanji vladi. Če res stavi vlada take pogoje, ni upanja, da bi se mej cerkvenimi dostojanstveniki in ministerstvom doseglo kako sporazumljenje. Vladi bi res bilo jako pomagano, ko bi škofje hoteli ustreči takim njenim željam, a duhovščina je pokazala dovolj energije, da bi mogli misliti, da se bode dala strahovati Stambulovo.

Rusija je poslednje dni močno pomnožila zaloge orožja, vojaške obleke in živeža v mestih blizu zapadne meje. Iz tega se da sklepati, da bode v kratkem nekaj polkov pomaknila na zapad. Mogoče da tudi poslednji dogodki v balkanskih državah Rusijo nagibljejo k opreznosti.

Vlada **turška** je odgovorila na noto ruskega veleposlaništva, da bode še t. m. poravnala ostanek zaostale vojne odškodnine v znesku 240 000 turških funtov. Turčija je dobila nedavno nepričakovano več milijonov. Dolgo je imela že od barona Hirscha nekaj terjati v zadevi orijentalnih železnic. Stvar je pa bila preporna in se je baron Hirsch branil plačati. Obe stranki sta se sporazumeli, da se je vsa stvar izročila v presojo nemškemu profesorju Gueistu, kateri je Turkom še nekaj milijonov več prisodil, nego so sami pričakovali.

Jedva je Crispi sestavil novo **italijansko** ministerstvo, že se povsod pojavlja nevolja proti novi vladi. Z novimi ministri nesta zadovoljni niti desnica niti levica. — Morda kmalu pride do nove ministerske krize. Nova vlada bode imela mnogo truda, da spravi finance v red. To delo pa ni tako lahko, ker je v zvezi z vojaškimi pripravami in vnanjo politiko.

Vlada **francoska** hoče energično postopati proti ligi patrijotov in jo vsekako zatreti. Odrediti misli preiskavo proti Boulangerju, da ga tako uniči. Če bode le Tirard sedaj imel kaj več sreče s svojim postopanjem proti Boulangerju, kakor je je prvkrat, ko je bil ministerski predsednik. Tedaj je bila vlada izrinila generala iz vojske, a v kratkem se sama spodtaknila ob njega in pala.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani dné 12. marca.

Navzočnih 24 mestnih svetovalcev, predseduje župan Grasselli, ki overovateljema zapisnika imenuje občinska svet. Nollja in dr. Vošnjaka ter potem naznani, da je vlada že odobrila hranilnični poslovni red, ki je že tiskan in se bode kmalu dostavil gg. občinskim svetnikom. (Dobro!) Potem se župan hvaležno spominja dariteljev, ki so mestnemu ubožnemu zakladu naklonili znatne zneske. Tako hranilnica kranjska 300 gl., baron Wurzbach 50 gld., klub slovenskih biciklistov 150 gld. (Dobrokljci.)

V vodovodnega odseka imenu poročla občinski svet. Ivan Hribar ob uspehu ofertne obravnave za dobavo strojev pri novem mestnem vodovodu. Došlo je 8 ponudb, mej katerimi troje nepopolnih. Izmej ostalih 5 je ponudba Praške delniške družbe za izdelovanje strojev (Ruston et Comp.) najugodnejša. Vsprejme se predlog, da se delo izroči tej tvrdki za 44.180 gld. in sklene ž ujo pogodbo.

Dalje poročla občinski svet. Ivan Hribar o razpisu ofertne obravnave za stavbe pri sesalski napravi mestnega vodovoda v Klečah. Proračun za poslopje in za stroje (23.100), za dimnik (6000), za stanovanjske (10.000), za odkladališče za premog (1400), znaša vkupe 40.450 gld. Za ta dela, ki imajo biti do 1. oktobra t. l. popolnoma dovršena, da se bode že mogla vršiti kolavdacija, razpisati je natečaj takoj v uradnem listu in obeh slovenskih dnevnikih. Rok za ponudbe določen je do 25. t. m.

Ko je mestni inženir Hanuš prečital določila o posamičnih delih, obč. s. dr. vitez Bleiweis stavl stvarna vprašanja, na katero sta odgovorila župan Grasselli in obč. s. Hras ky, predlaga obč. sv. Noll, da bi se pri natečaju ozirali tudi na male obrtnike, torej delo ne razpisalo samo generalno, ampak tudi za vsako rokodelstvo posebej, da ne bodo mali obrtniki vedno pritiskani.

Pri glasovanji vsprejme se predlog odsekov z dodatkom Nolljevimi, da se razpiše podrobna in generalna ofertna obravnava, rok se pa po predlogu obč. sv. Gogole podaljša do dne 6. aprila t. l.

V stavbinskega odseka imenu poročla m. sv. dr. Staré ob oddaji mizarskega dela za novo mestno šolo v Poljskih ulicah. Došlo je dvoje ponudb. Tvrdka Tönnies znižala je po jednotnih cenah proračunjeni znesek za 10%, Vinc. Hansel, kot načelnik konzorciju 11 mizarskih mojstrov za 6%. Ponudba Tönniesova iznaša torej 5002 gld 68 kr.,

ona mizarskega konzorcija 5491 gld. 15 kr., kar kaže 488 gld. 47 kr. razlike. Zaradi te razlike in ker bode delo boljše in boljše, ako vse izdelava jedna tvrdka, ne pa 11 mojstrov, priporoča odsek, da se delo odda Tönniesu.

Obč. sv. Klein govori proti predlogu odsekovemu in predlaga, da se delo odda mizarskemu konzorciju, kajti ako se ne bode nanj oziralo, bode mizarski obrt popolnoma uničen. Da je Tönnies predložil nižjo ponudbo, to nam kaže, da se je že tudi pri nas začel boj kapitala proti malim obrtnikom. Mizarski konzorcij bode gotovo delo dobro izvršil, sicer pa ima stavbinsko vodstvo skrbeti, da bode vse enotno in dobro. Mestni zastop ima res štediti, a v tem slučaju bila bi štedljivost na napačnem mestu, kajti priskočiti treba malim obrtnikom.

Obč. sv. Benedikt je za predlog odsekov. Tönnies predložil je že več ofertov, a vsi so bili odklonjeni. Posledica utegne biti, da se pri nobenem natečaju več oglasi ne bode in če pojde tako naprej, bodo oferte brez veljave. Da bi se dela oddala mizarskemu konzorciju, za to pa ni nobene logike.

Obč. sv. Železnikar toplo podpira Kleinov predlog. V tem slučaju odločiti se je, za veliki kapital, ali pa za mizarski konzorcij, ki zastopa 11 obitelj in plačuje gotovo toliko, če ne več davkov, kakor Tönnies. V obrtniških krogih se z veliko napetostjo pričakuje današnjega ukrepa mestnega zastopa, ker se bode s tem pokazalo, na katero stran bode stopil mestni zastop. Ker gre pri tem vprašanju za važno načelo, predlaga glasovanje po imenih.

Obč. sv. Velkovrh poudarja, da gre tu v prvi vrsti skrbeti za mestno občino. Razloček iznaša 488 gl., in to je preveč, da bi se v nemar puščalo. Korist mesta zahteva, da se dela oddajo onemu, ki menj zahteva.

Obč. sv. dr. Gregorič tudi priporoča, da se dela oddadō Tönniesu, na kar poročevalec dr. Stare zagovarja odsekov predlog, podžupan V. Petričič pa predlaga glasovanje z listki, kateremu prelogu pa ugovarja obč. sv. Velkovrh. Pri glasovanju odkloni se predlog Železnikarjev in Petričičev, s 13 proti 9 glasom pa vsprejme odsekov predlog, da se mizarska dela oddajo Tönniesu.

V stavbinskega odseka imenu poroča občinski sv. dr. Staré ob oddaji steklarskih del za novo mestno šolo. Oferte so uložili Kollman, Kajzel in Pavšin. Ker je Kollmanova ponudba najugodnejša, predlaga poročevalec, da se vsprejme, kar tudi obvelja.

O kupnih ponudbah Ant. Meršola in Josipa Seuniga, da se njima proda parcela šte. 540 Podturnske graščine (772 □°) za 400 oziroma 450 gld. poroča v imenu olupševalnega odseka obč. sv. Valentinčič in predlaga, da se ponudbi odklonita. Kar se tudi zgodi.

O kupni ponudbi fotografa Lainerja gledé parcel 504 in 505 Podturnske graščine poroča občinski sv. dr. Gregorič, predlagajoč, da mestni zastop načeloma ni proti prodaji, da se pa mora ponudba vrniti, ker jej ni pridejan načrt.

Obč. sv. vitez Zitterer pa je odločno proti vsaki prodaji mestnega ozemlja, ker ni nobene potrebe in bode mesto svoj svet še samo potrebovalo. Ko so v tej zadevi govorili še dr. Stare, Hribar, dr. Gregorič in Hrasky, obvelja Zittererjev predlog. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Za „Sokolski dom“) obljubil je rodoljubni veleposestnik in tovarničar gospod Fran Kotnik na Vrdu pri Vrhniki darovati več opeke in stavbenega lesa ter prepustiti za znižano ceno parkete, kolikor se jih bode potrebovalo. — Beležeč ta veledušni čin, konstatujemo, da je zanimanje za „Sokolski dom“ postalo splošno. Marljivi odbor more si torej častitati na tem uspehu v tako kratkem času.

— (Našem rojaku prof. Bezenšku) naročila je neka knjigarna v Lipskem, da naj spiše v nemščini zgodovino starega in novega bolgarskega slovstva. Gospod Bezenšek je sedaj v Sofiji in je že začel sestavljati omenjeno delo, ter je bode končal do konca letošnjega leta.

— (V Kočevji) umrl je te dni tamošnji lekarničar Josip Braune, bivši deželni poslanec.

— (Na fužinah v Dvoru) so te dni delavce odpustili. Da se preprečijo izgredi, poklicani so žandarmi tjakaj.

— (Pevsko društvo Lira v Kamniku) ima dne 17. t. m. v gostilni g. Kende svoj redni občni zbor s sledečim vspehom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika, blagajnika in pevovodje. 3. Volitev dveh revizorjev. 4. Volitev novega odbora. 5. Posamezni predlogi in nasveti. Začetek ob 7 uri.

— (Iz Kviškega pri Gorici.) Dne 10. t. m. priredila je tukajšnja čitalnica svoj redni poučni govor. Hitro po blagoslovu se je zbralo mnogo ljudstva v društvenih prostorih; po pozdravu predsednika g. Štefana Tomažiča, prične društveni tajnik govoriti „o koristi ptičev in njih pomenu za poljedelstvo“. Govor je bil dober in ljudstvu je zelo dopadal. Med točkami so peli tukajšnji izvrstno izvežbani pevci. Po končanem govoru smo se razšli. Up in nada nas tolaži, da se bode naše društvo razcvetalo in plodovito vplivalo na naše ljudstvo s poučnimi govori. „Čitalnica bodi šola pouku in izomiki“!

— (Izredni tat.) Pred porotnim sodiščem Ljubljanskim stal je zadnjo soboto res izredno nardjeni tat, 20 let stari France Odlazek, kateri je zapustil domačo hišo že v 16 letu svoje starosti. 18 let star je bil kaznovan zaradi hudodelstva tatvine pri deželnem sodišči Ljubljanskem na dva meseca ječe, ker je bil ukral dvocevno puško in samokres (pisto). Ko je kazen prestal, je, kakor pravi, hodil s kolovratom po svetu, da bi zdravil božjastne ljudi. A že čez pol leta pričel je zopet krasti po Kranjskem in Spodnjem Štajerskem in tudi po Hrvaškem. Izbirljiv ta izredni tat ni bil, kajti vzel je vse, kar je dosegel. Naj sledi tukaj vrsta tatvin, kakeršne so bile in v katerih krajih so se izvršile. Ukral je Odlazek na Visokem kolu za 18 gld. srebrnega denarja, v Semeniškem grabnu srebrno uro in denarja za 56 gld., v Snovileh vola za 100 gld., v Imenji vola za 80 gld., v Radajni-vasi vola za 80 gld., v Letuči vola za 110 gld.; na Goriški gori kobilo vredno 200 gld., v Orlaki obleke za 64 gld., v Gorenjem Lakmici 11 gosij in kozličev v vrednosti 40 gld., v Malem Cerovci kravo v vrednosti za 100 gld., v Kuževci 10 ovac vrednih 30 gld., pri sv. Martinu konja v vrednosti 40 gld., v Bajhovci kobilo vredno 60 gld., v Pregradi obleko, uro, dvocevko in samokres v vrednosti 67 gld., v Kleku kobilo vredno 90 gld. Nazadnje je ukral v Gabrškem nekaj obleke in bankovec za 5 gld., vse skupaj za 14 gld. 95 kr., katero tatvino je izvršil 21. septembra 1888. S tem dnevom je bilo tudi končano Odlazkovo tatvinsko delovanje, kajti pri-jeli so ga v Trbovljah, dasi je policaju Mihaliču pretil z nabasanim samokresom. Policaj ukrotil ga je le s pomočjo družih ljudi, mu izvil samokres, del ga v zapor in izročil sodnji. Policaju je tudi povedal napačno ime, češ, da se piše Luka Pintar. Odlazek večina dejanj prizna, nekatera pa odločno taji. Porotnikom je bilo stavljenih dvajset vprašanj, katere so vse potrdili in Odlazek je bil obsojen zaradi hudodelstva tatvine, javne posilnosti in napačnega naznanjenja pri uradnih osobah (Falsch-meldung) na osem let teške ječe poojstreno vsak mesec s postom in vsako leto s trdim ležiščem in tamnico.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. marca. (Pol. Corr.) Vest, da pojde tukajšnji srbski poslanik, Petrojevič, v kratkem na dopust v Beligrad, je neosnovana. Poslanik vnanjega ministra Gruica za dopust še prosil ni. — Kralj Milan pride prihodnji teden za več dnij na Dunaj, se vrne potem v Beligrad, od koder pojde na potovanje v Carigrad, Palestino in Sirijo. V Srbijo vrniti se bode nekda koncem maja.

Beligrad 12. marca. Vesti, da se bode število vojske znižalo, so neosnovane. — Vnanji minister odpravil je censuro za inozemske liste, prihajajoče tuzemskim uredništvom in tujim dopisnikom.

Peterburg 12. marca. Carska obitelj preseli se jutri v Gačino, ker spomladno vreme v Peterburgu carskim otrokom ni ugodno.

Pariz 12. marca. Naquet, Laguerre, Laisant in Turquet izjavili so, da je njihovo zasledovanje posledica abotnega strahu in obupa, zadnje gibanje umirajoče vlade. Parlamentarna vlada je itak izgubljena, a pala bi lahko častno. Zadnji čini so to onemogočili. Narodu bi morda bilo dovolj, da bi bil vlado obsojal, sedaj jo bode od sebe plunil. — Sod-

nijsko zasledovanje raztegnilo se je tudi na glavne zastopnike lige patrijotov po deželi.

Dunaj 13. marca. „Armee Verordnungsblatt“: Sedmega voja poveljnik grof Degenfeld-Schönburg na svojo prošnjo umirovljen in odlikovan velikim križem Leopoldovega reda. Podmaršal baron Waldstätten imenovan poveljnikom sedmega voja.

Berolin 13. marca. „Kreuzzeitung“ poizvedela je, da pojde car koncem junija v Kodanj in da bode kmalu potem cesarju Viljemu vrniti obisk. Kraj sestanku še ni določen. Še pred tem sestankom pa bode cesar Viljem potoval v London.

London 13. marca. Dolenja zbornica odobrila z 231 proti 88 glasom, da se število vojske določi na 152.285 mož.

Razne vesti.

* (Snežni meteži v Bosni.) Iz Kupresa se javlja: Po noči na 5. t. m. čutili smo tukaj mej strašnim snežnim metežem več sekund trajajoč potres. Snega imamo po nekaterih krajih nad 3 m na debelo in promet je vsled tega prenehal. Vreme je po naših krajih sploh jako neugodno in mrzlo, a sedaj je že takšno kakor v Sibiriji.

* (Samomor.) V soboto 9. t. m. ustrelil se je baron Aleksander Földvary na svojem gradu v Nyeku v Weissenburškem okraju. V pismu izjavlja samomorilec, da je žrtva ameriškega dvo-boja, a to ni istina. Le neugodne gnotne razmere tirale so sicer jako ljubeznjivega in prav priljudnega barona v prezgodnjo smrt. Od vsega velikega premoženja ostal je nekaj imovitemu magnatu legradič v Nyeku njegova last. In še ta poslednji imetek prišel bi bil te dni zaradi zaostalih davkov na boben.

Vabilo.

Skupna pevska vaja bode jutri v četrtek dne 14. t. m., kar izvolijo člani čitalniškega pevskega zbora vzeti na znanje. Čitalniški pevski odbor.

Trajal zdravilni vspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne po-vzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (55—3)

— (Zasledeni ponarejalci ustne vode.) Bilo je že omenjeno, da v obče po vsem civilizovanem svetu tako priljubljeno in razširjeno Anatherin ustno vodo zobozdravnika dr. J. G. Poppa na Dunaji zlasti na Ogerskem v velike meri ponarejajo in kvarijo. Ko je izdelovatelj v Budimpešti osnoval generalno zastopstvo za Ogersko, zmagal je načelnik generalnega zastopstva za dolžnost svojo, nastopiti večje potovanje po Ogerske, da jedenkrat naredi konec tem sleparijam. Uspeh tega potovanja je bil čudovit. Do sedaj je dal v 9 krajih na 10 mestih kacic 130 steklenic ponarejene Anatherin ustne vode konfiskovati in proti ponarejalcem začeti sodne korake. To stane sicer precej denarja, toda izdelovatelj hotel je jedenkrat prav korenito potrebiti, ker bi dober glas te že 40 let preskušene vode utegnil trpeti zaradi nespretnih ponarejanj dobičkalnih ljudi. Da se ponarejalcem delo oteži in koristi velicemu občinstvu, sklenil je izdelovatelj, steklenice povekšati za polovico prejšnje količine. Izdelovatelj rad to žrtvuje z nado, da se bode občinstvo v bodoče bolj varovalo pred pokvarjenimi, ponarejenimi in družimi ničvrednimi in nekoristnimi sredstvi. Cena Anatherinove ustne vode dr. J. G. Poppa je po velikosti steklenice 50 kr. do gld. 1.— in gld. 1.40. Zahtevaj le dr. Poppa Anatherin ustno vodo, ker te sicer lahko prevarijo. To ustno vodo ima dvorni zobozdravnik dr. J. G. Popp na Dunaji, kjer naj se pismeno naroči, in vse lekarnе, droguerije in parfumerije. (617—12)

Denašnjemu listu priložili smo „Ponudnik barv gg. bratov EBERL v Ljubljani“.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

12. marca.

Pri Slonu: Bilzviszki iz Solingena. — Krohskofer iz Zoltice. — Schiessel iz Einstedena. — Aussink iz St. Jerneja. — Reichl, Brauner z Dunaja. — Maly iz Tržica. — Klotz iz Gradca. — Druschković iz Pulja. — Stech iz Jaske. — pl. Berlo, Gladbach, Heimwichtenz iz Tešena. — Rosenberg iz Gradca. — Lustig iz Prage.

Pri južnem kolodvoru: Haug iz Ljubljane. — Fotly z Dunaja. — Fantur iz Celovca.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. marca	7. zjutraj	730.5 mm.	3.2° C	brezv.	megla	1.30 mm.
	2. popol.	730.2 mm.	5.4° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	733.4 mm.	3.6° C	brezv.	megla	dežja.

Srednja temperatura 4.1°, za 1.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. marca t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 83.15	—	gld. 83.10
Srebrna renta	83.75	—	83.75
Zlata renta	111.45	—	111.40
5% marcna renta	99.25	—	99.25
Akcije narodne banke	890. —	—	892. —
Kreditne akcije	302.75	—	302. —
London	122.90	—	121.80
Srebro	—	—	—
Napol.	9.62	—	9.62
C. kr. cekini	5.69	—	5.70
Nemške marke	59.45	—	59.45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	139 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180	—
Ogerska zlata renta 4%	101	40	—
Ogerska papirna renta 5%	94	—	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	50	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	75

Št. 4457.

(196)

Razpis.

Mestna občina Ljubljanska išče za čas gradnje mestnega vodovoda

paznike

za stavbe in za polaganje cevij proti dobremu plačilu.

Pazniki morajo dokazati, da so praktično izurjeni in da so že nadzirali stavbe; pazniki za polaganje cevij pa še posebe, da so dalje časa zlasti samostojno delali pri ključničarjih; prednost imajo taki, ki so že imeli posla pri polaganju in montiranju vodovodnih cevij, in taki dobodo tudi povračilo potnih stroškov do Ljubljane.

Ponudbe je najdalje do 1. aprila letos izročiti pri Ljubljanskem magistratu.

V Ljubljani, 12. dan sušca 1889.

Hruševa pritlikova drevesca,

lepo zraščena, najzlahtnejše in najboljše jesenske in zimске hruške, oddadó se pomladi po 60 kr. komad, dobro zavite, franko postaja Sevnica. — Kaj več pove

(174—3)

graščinsko oskrbníštvo v Mokronogu.

V najem dadó se njive

gospoda Josipa Hočevarja na Ljubljanskem polji v obsegu 8 oral 579 □ sežnjev. Kaj več pove

(190—1)

Ivan Pirnat

v Kolodvorskih ulicah št. 24, I. nadstr.

Prodaja žlahtnih sadnih drevesc.

Oskrbništvo graščine Slap pri Vipavi prodaja mnogovrstnih, še po bivši tukajšnji vinarski in sadjarski deželni šoli odgojenih (195—1)

žlahtnih drevesc,

kakor: jablan, hrušk, marele, breskev, črešenj i. dr. — Cena komadu je 30—45 kr.

Zobozdravnik Schweiger

(178—2)

stanuje

hotel „Stadt Wien“, II. nadstropje šte. 23.

Ordinira od 1/2 10. do 1/2 1. zjutraj in od 2. do 5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 1/2 10. do 1. ure.

Dobro doma kuhano slivovsko

prodaja po 48 gld. hektoliter

F. Prijatelj,

(194—1)

župan v Tržišči, pošta Mokronog, na Dolenjskem.

Išče se

prodajalec ali prodajalka

za trgovino z mešaním (večinoma manufakturním) blagom na deželi.

Ponudbe s pričeváli sposobností in vedenja vsprejema iz uljudnosti upravníštva „Slov. Naroda“. (19—1)

Vsem slovenskim ljubiteljem glasbe priporočam najnovejši, uprav senzacionalni glasbotvor:

KOLO

koncertni komad za glasovir

zložil

Franjo Miroslavov Kalski.

— Cena 1 gld., po pošti 1 gld. 10 kr. —

(153—5)

J. Giontini v Ljubljani.

Semena.

Velikansko peso, nemško in domačo deteljo, raznovrstne trave in sočivja

prodaja po najnižji ceni in zanesljivo kaljive

PETER LASSNIK

v Ljubljani.

Poštna naročila se proti poštnemu povzetju hitro razpošiljajo. (181—2)

V trgu Žalec je na prodaj

lepo hišno posestvo

s prostorno jednonadstropno hišo, z razprostranim, solidno zidanim gospodarskim poslopjem, z veliko hmeljsko sušilnico i. t. d. — K temu posestvu spada tudi

20 oral zemlje,

največ njiv in travnikov ter hmeljišča.

Natančna pojasnila daje g. dr. Ludovik Filipič, odvetnik v Celji. (187—1)

Jedina tapecirarska kupčija v Ljubljani.

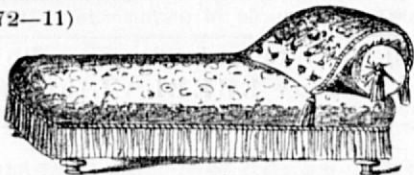
Tapecirar in dekoratér.

ANTON OBREZA

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Tapecirar in dekoratér.

(72—11)

cene izven konkurence. — Priporočam pa vsem resnim kupcem, da zahtevajo moj ilustrovani cenik in uzorec blaga, kar razpošiljam zastoj in franko.

priporoča okusno in trdno narejene žimnice, modroce na peresih, divane, stole, otomane, garniture za salone, jedilne sobe in spalnice; dekoracije za sobe, dvorane in cerkve. — Moje delo in blago, katero rabim, je priznано dobro in brezhibno, kar gotovo pričá moja razstava v Rudolfinumu, in stojim z ozirom na nizke

Svetovna razstava v Bruslju 1889 srebrna svetinja.

Odlíkovalne svetínje.

Higijenična razstava v Parizu 1889 zlata svetinja.

Tovarniška zaloga sukna

EDVARDA CERHAK-A v KRNOVU

(Jägerndorf — Avstrijska Šlezija)

priporoča priznано dobro

(26—19)

Krnovsko

sukno in blago iz ovčje volne.

Izdelke po izvornih tovarniških cenah.

Kompletne, bogato izbrane zbirke uzorcev so gospodom krojačem in razprodajalcem na drobno na zahtevanje nefrankovane na razpolago, iz katerih se lahko preverijo, kako korist bodo imeli, če bodo blago dobivali naravnost iz Krnova (Jägerndorf). — Za dobro blago in točno pošiljanje se jamči.

Zahvala.

Pred malo časom sem zavaroval pri banki „SLAVIJA“ življenje nekega svojega znanca za svoto 4000 gld. Meseca oktobra 1888. l. pa je umrl zavarovani znanec in banka „SLAVIJA“ mi je točno izplačala celo svoto brez vsacega odbitka. Smem torej z dobro vestjo ta blagi domači zavod priporočati vsacemu, ki na nerava zavarovati svoje ali koga družega življenje.

V Gornjem Gradu, meseca svečana 1889.

(193)

Jožef Jarc s. r.

40 letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche, profesor Schnitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več družih slovečih zdravnikov in sijejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP-a Anatherin ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto, ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih gliv, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začne gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, z njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.

Dr. Popp-a zeljiščeno mlo proti spuščajem vsake vrste in posebnó priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., gld. 1.— in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22. — Aromatična zobna pasta à 35 kr. — Zobni prašek v škatlicah po 63 kr. — Zobna plomba v etuiji gld. 1.—. — Zeljiščeno mlo à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljeni preparat, s katerim se zobje prezgodaj uničijo, se izrecno svari. (615—25)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömes, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Benes, lekar; v Metliki: Fr. Wach, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Norem mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnju: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Lebau, lekar.